

PRVA SOBA ČUDA

Ovo je nažalost jedna od onih priča koja ima svoj početak i svoj kraj. Početak se dogodio davne 2014. godine kada je na sastanku s gradonačelnicom Siska Kristinom Ikić Ba- niček nekolicina roditelja članova Udruga za- tražilo terapijski prostor u Sisku kao što je Mala kuća u Petrinji. Već tada, u to vrijeme, 42-oje djece s teškoćama s područja grada Siska nekoliko puta u tjednu putovalo je na terapije iz Siska u Petrinju. Od ideje do reali- zacije trebalo je gotovo dvije godine! Uoči Međunarodnog dana osoba s invaliditetom 2.prosinca 2016.godine otvorena je Soba ču- da u Sisku u kojoj smo radili do četvrtog ro- đendana kada je u prosincu 2020. nepovrat- no izgubljena u petrinjskom potresu. U četiri godine rada na radnoj i senzornoj terapiji su- djelovalo više od 100 djece iz cijele županije i održano je 6772 termina terapija. Ovo je priča koja ima tužan kraj, ali ujedno i najava

vjerujemo zadnje 20 priče u ovom serijalu o 20 godina Udruge u kojoj ćemo najaviti gradnju još ljepše i veće Sobe čuda na novoj lokaciji u Sisku.

SOBA ČUDA – od ideje do realizacije

Kako je naš promotivni baner na otvorenju poručio za otvorenje Sobe čuda u Sisku bilo je potrebno 2 godine... ili 730 dana... ili 17.520 sati ... ili 1.051 200 minuta. Ukupno 128 pari vrijednih ruku (volontera), 554.321.579 tona ljubavi i preko 800.000,00 kn uglavnom prikupljenih iz donacija i humanitarnih akcija. Dokazali smo, uz pomoć zajednice, da se čuda događaju tamo gdje ima ljubavi!

Današnja predsjednica Udruge Dijana Smajo sudjelovala je na prvom idejnom sastanku: „Bilo je to početkom 2014. godine. Nas par roditelja (obitelj Grilec, Smajo, Mračić i Nives Bačić) zatražili smo prijem kod gradonačelnice kako bismo joj ukazali na potrebe djece s teškoćama od upisa u vrtiće do nepostojećih terapijskih usluga u gradu Sisku. Napomenuli smo joj kako jedine terapije osim fizikalne svi

obavljamo u Zagrebu ili u našoj "Maloj kući" te smo zamolili podršku Grada za djecu Siska. Nakon razgovora uslijedio je prvi posjet gradonačelnice Maloj kući u Petrinji. Kada nas je posjetila pričali smo o tome koliko nam ustvari nedostaje prostora i kako bi terapija senzorne integracije uvelike pomogla u rehabilitaciji djece s teškoćama u razvoju. Tada se rodila ideja da grad Sisak pronađe prostor u vlasništvu Grada koji će dodijeliti na korištenje našoj Udruzi te ćemo zajednički urediti prostor i napraviti kabinete za senzornu i radnu terapiju.“ – prisjeća se Dijana i zahvalno završava „Bio je to prvi prostor u gradu Sisku u kojem su konačno sisačka djeca imala podršku, naravno uz svu djecu iz županije. Tu je nastao prvi kabinet za senzornu terapiju, tada, kako su nam potvrdili stručnjaci s kojima smo surađivali, i najveći u Hrvatskoj. Svakako od prvog susreta s gradonačelnicom Ikić Baniček shvatili smo da u njoj imamo partnera i osobu koja je djelima pokazala da joj je stalo do najosjetljivije skupine, do naše djece“.

U listopadu 2014. godine tadašnja predsjednica Udruge Samira Spoja i Aleksandra Milković preuzele su ključeve derutnog i napuštenog prostora buduće Sobe čuda u Frankopanskoj ulici broj 5. i tu priča o Sobi čuda postaje stvarnost. Iako je pred nama bila zima, svaki slobodni vikend bi se roditelji i drugi volonteri, prijatelji Udruge organizirali i krenuli polako u čišćenje prostora i pripremanja za građevinske radove, ujedno aktivno radeći na promociji projekta i prikupljanju potrebnih sredstava. Grad Sisak kao partner cijelo vrijeme projekta Sobe čuda, osim što nam je dodijelio prostor, preuzeo je na sebe plaćanje režija i svih potrebnih priključaka i doprinosa, a pridružili su im se odmah na početku i Montcogim plinara i Sisački vodovod koji su darovali priključke na svoje mreže. Projekt adaptacije i rekonstrukcije prostora besplatno nam je izradila tvrtka „VI-HM“.

Prve donacije te 2014. godine uslijedile su i od HEP-a, Indopa, Juliusa Meinla, McDonalds Hrvatska, INA Hrvatska, a zaokružili smo uspješno godinu humanitarnim božićnim koncertom 27.12.2014. u Siscia Jazz clubu kojeg su za nas besplatno odradili Trio Quatro i Damir Kukuruzović. Od samog početka i građani prateći naše radne akcije i objave u medijima i na društvenim mrežama počeli su samoinicijativno uplaćivati novčane donacije.

Njihova dobrota nastavila se i u 2015. godini iz koje se prisjećamo dva velika događaja za Sobu čuda. Humanitarne nogometne utakmice „Humane zvijezde Hrvatske protiv Humanih zvijezda Petrinje“ gdje su u Petrinji na stadionu Mladosti Humane zvijezde Hrvat-

ske protiv Humanih zvijezda Petrinje“ gdje su u Petrinji na stadionu Mladosti Humane zvijezde Hrvatske pobijedile 6:2, ali nama je posebno u sjećanju ostao taj jedan gol za domaćine kojeg je dao naš član Udruge i strastveni nogometaš Mateo Gavranović. Drugi događaj koji bi izdvojili u 2015. godini bio je onaj koji su u Hotelu Panonija u rujnu 2015. organizirali Ceh frizera i kozmetičara pod nazivom „Humanitarno šišanje za Sobu čuda“. Svoju radnu nedjelju poklonilo je 17 frizera i 3 kozmetičara, a slijedeći primjer Siska, kasnije su istu akciju organizirali i frizeri i kozmetičari Petrinje.

Prikupljena novčana sredstva odmah bi se ulagala u uređenje prostora prema troškovnicima svih potrebnih faza radova. Sve što smo mogli sami ili uz pomoć volontera uradili bi pretežno vikendom kroz volonterske akcije gdje nam se do otvorenja Sobe čuda pridružilo 128 volontera. Uz roditelje, članove i suradnike Udruge u volonterskim akcijama sudjelovali su zaposlenici Vivere iz Gline, zaposlenici i volonteri Crvenog križa Sisak, Kendokluba Sisak, Grada Siska, GI Moj grad Sisak, Mladen Novak, INA klub volontera...

Niz lijepih događaja i humanitarnih akcija nastavio se i u 2016. godini. Poznati drogerijski lanac dm-drogerie markt odmah u siječnju organizirao je humanitarnu akciju „I zima toplo srce ima“ u sklopu koje su građani diljem Hrvatske darivali svojih 100 active beauty bodova za Sobu čuda. Obadva hokejaška klub u Gradu Sisku su u veljači 2016. organizirali Hockey day za Sobu čuda, a Društvo Hrvatska žena Sisak svoju tradicionalnu zabavu

za Valentinovo poklonilo je našem projektu. Sama Udruga također je prijavljivala Sobu čuda na mnoge pozive i Natječaje te su značajne donacije pristigle kroz projekt RTL pomaže djeci za svu potrebnu opremu za senzorni kabinet i Zakladu Slagalice. Hokejašima su se u organizaciji humanitarnih akcija pridružili i ragbijaši te je u lipnju 2016. Ragbi klub Sisak organizirao turnir za Sobu čuda. Kako bi se radovi priveli kraju ključna je bila donacija CIOS grupe.

Svih 730 dana, od ideje do otvorenja, Udruga je imala neprocjenjivu pomoć Grada Siska kojem su se pridružili i Županija i Grad Petrinja, prijateljskih i partnerskih Udruga, institucija, ali iznad svega i samih građana te lokalnih i državnih medija i javnosti bez kojih ne bi bilo moguće proširiti priču o Sobi čuda. Ideja o samom nazivu „Soba čuda“ rodila se u glavi naše Aleksandre prilikom posjete Udruzi Zvončići u Karlovcu koja je već 2014. godine imala opremljen prostor za terapiju senzorne integracije. Išli smo gledati i druge prostore, upoznavati primjere dobre prakse. Nama odraslima, a zamislite tek djeci, na prvi pogled bile su to zaista „sobe čuda“. Strunjače u raznim bojama, bazeni s lopticama, ljuljačke, raznobojni jastuci, didaktičke igračke, tuneli... ostavljali su na svakoga dojam i budile želju da imaju to u svojoj lokalnoj sredini. Osim dojma, stvarno je u to vrijeme trebalo i „čudo“ da se tako velika investicija i projekt ostvare. Dokazali smo da je to moguće, a tom idejom „zarazili smo“ i cijelu zajednicu... od sportskih, kulturnih i civilnih Udruga, klubova volontera, do roditelja i članova Udruge koji su cijelo vrijeme pokazivali

snagu zajedništva i svojevršno nadmetanje u idejama i organiziranju različitih događaja u zajednici kako bi prikupili potrebna namovčana sredstva. Neprocjenjiva je i senzibilizacija zajednice koju smo istovremeno radili na način da u sve humanitarne akcije gdje je to bilo moguće uključimo naše članove. Tada se rodila i prva ideja o „Kavi s kromosom viška“ uz Svjetski dan sindroma Down, gol koji je Mateo zabio nogometnim zvijezdama Hrvatske, činjenica da je mnogo naših članova prvi put stalo na led i klizaljke, da su prvi put gledali ragbi utakmicu ili obukli se svečano i zaplesali na zabavi ili novogodišnjem balu koji je za nas organizirao Plesni klub Petrinia ili svojih 100 večera koje nam je posvetio Rotary klub Sisak. Puno je lijepih

uspomena i iskustava, a zasigurno najemotivniji čin za sve nas bilo je svečano otvorenje Sobe čuda.

OTVORENJE SOBE ČUDA

„Kada vjeruješ u čuda, čuda su moguća!“ Bila je to rečenica kojom smo počeli svečanost otvorenja Sobe čuda u Sisku 2.prosinca 2016. godine. Svima onima koji su na bilo koji način pomogli u realizaciji ovog projekta dodijeljene su zahvalnice, dok su u glazbenom dijelu programa otvaranja Sobe čuda nastupili sisački Tičeki i dječji zbor Grada Siska Crescendo, Antonio Rožić, Lordan Badašnjek i Branko Kužnar-Žan. Sobu čuda presijecanjem vrpce otvorila je gradonačelnica Siska Kristina Ikić Baniček uz asistenciju djece koja će u otvorenom prostoru pohađati senzornu terapiju. Jedna od njih bila je mlada Petrinjka Ana Holsinger.

Mama Maja prisjetila se tog dana „Samo otvorenje te senzorne sobe u Sisku meni je

značilo jedno olakšanje jer napokon neku terapiju možemo obavljati u svojoj županiji i blizu našeg grada. Bila sam sretna i uzbuđena taj dan jer je Ana dobila čast prerezati vrpce Sobe čuda koja će svima pomoći. Naša Soba čuda u Sisku mojoj Ani puno je značila jer pomogla joj je u svladavanju svakodnevnih prepreka. S oduševljenjem je tamo išla kao i svako dijete koje smo susretali u čekaonici. Pomogla joj je s vizualnom percepcijom i u osjetu tijela, motoričkim planiranjem i vizualno motoričkim vještinama jer disfunkcija senzoričke integracije kod nje je rezultirala s poteškoćama u praksi i što i kako nešto učiniti, problemima s učenjem. Jako bi joj koristila senzorika i u budućnosti. Nakon potresa kada smo čuli da je nema, mada smo ostali i bez kuće, užasno mi je bilo, jer nekako smo se povezali s njom pošto

smo svi skupa sudjelovali u pripremama za otvorenje i samo sam mislila da su svi u redu i da će Soba ubrzo biti u funkciji.“

Osim terapijskog prostora, kako je i Maja spomenula, prostor Sobe čuda bio je uređen na način da su se svi ugodno osjećali u njemu. U čekaonici na zidu nalazile su se pločice zahvale svima koji su novčano pomogli u njenoj izgradnji i uređenju. Imali smo okvir za fotografiranje te veliku ceradu zahvale na zidu na kojoj su se potpisivali svi koji su posjetili Sobu čuda s riječima svojih dojmova i utisaka. Bila je to ideja kreativnih žena iz D.Point kreativne agencije koja je osmislila cjelokupni dizajn i logo te promidžbene materijale za otvorenje Sobe čuda po kojima smo i vizualno postali prepoznatljivi. U slagaju senzorne sobe i opreme koju smo kupili iz donacija stručnu pomoć su nam dali Mihaela Grubišić koju se naša djeca znala iz senzorne sobe u bolnici Goljak, kao i Davor Duić koji je s većinom djece do otvorenja našeg prostora provodio terapiju senzorne integracije u Centru Silver.

Svake godine nastojali smo prostor učiniti što ugodnijim za boravak i roditelja koji su čekali dok djeca završe s terapijama te smo uredili i sjenicu i klupe za boravak ispred So-

be čuda, te kroz projekt Zeleni pojas INA i senzorni vrt ispred Sobe čuda koji nije služio samo u svrhu uređenja okoliša, već i za terapije senzoričke tijekom lijepog vremena vani.

Nizala su se i rođendanska slavlja svakog prosinca, ali svega nekoliko dana nakon što smo puhali svijeće na našoj torti za četvrti rođendan dogodio se tzv. petrinjski potres krajem prosinca 2020. godine. Soba čuda odmah je dobila crvenu naljepnicu, a na nju nas danas, tri godine nakon potresa, podsjećaju tek nekoliko ostavljenih vanjskih zidova među kojima su i ulazna vrata u Sobu čuda.

Što je Soba čuda značila za roditelje i djecu u Gradu Sisku najljepše je opisala Nives Bačić koja je bila od ideje do realizacije, zajedno sa svojim suprugom Samirom Barakovcem, uključena u njeno stvaranje: „Majka sam Ervina, djeteta s dijagnozom autizma koji ima ujedno i jako izražene smetnje senzorne integracije. Sve što smo poduzimali kada smo primijetili da je Ervin drugačiji od ostale djece počelo je s njegove dvije godine, a konačnu dijagnozu smo dobili u njegovih četiri i pol godine. Imali smo sreću da smo se i pri službene dijagnoze uključili u terapije i aktivnosti Male kuće u Petrinji. Ervin je u dobrim rukama radnih terapeuta napredovao iz dana u dan, malim koracima, ali pomak je bio vidljiv. Za senzoriku nismo znali što je, ali nam je naša "teta" Natali pojasnila i spomenula Silver u Zagrebu. Podnijeli smo zahtjev i preko Centra za socijalnu skrb dobili uputnicu nakon koje smo gotovo godinu dana proveli na listi čekanja da uopće krenemo na terapije u Zagreb. Terapija u Silveru odvijala se jednom tjedno. Do Zagreba nam je put, sa starim i trošnim automobilom, trajao u prosjeku između 60 i 90 minuta. Obzirom da Ervin traži pažnju i tijekom vožnje uvijek je netko još morao sa mnom u pratnji. Kada bi stigli u Silver Ervin bi ponekad bio suradljiv terapeutu, a ponekad ne jer mu je primjerice putem bilo vruće, nekada je bio pospan, ili je bio ljut što idemo za Zagreb jer sam ga ja usred igre uzela iz vrtića i stavila u auto. Česte su bile i vrtićke viroze pa nam je i to smanjivalo broj terapija, ali su ipak bile - bolje išta nego ništa!“ - prisjeća se Nives i sretno nastavlja o ideji Sobe čuda u

Sisku: „Soba čuda bio je san nas roditelja. Bila je blizu, vrijeme više nismo trošili na put, štedjeli smo i na gorivu, a obiteljska atmosfera unutar Udruge doprinosila je uvijek dogovoru pa su izostanci zbog bolesti ili nekih drugih situacija uvijek završavali na obojanoj strani zadovoljstvo. Izgradnjom Sobe čuda, tj. renoviranjem derutnog prizemlja stare zgrade, san je postajao java. Svi smo pomagali kako smo znali i mogli, volontirali, a Ervinov tata Samir bio je najsretniji na svijetu jer je napokon mogao učiniti i nešto što će biti opipljivo i vidljivo, a koristit će Ervinu i ostaloj djeci. Zaista smo bili u to vrijeme eu-

euforični i ništa nam nije bio teško. Ervin je čama starijim od 7 godina. Trenutno je u napokon dobio terapiju kakvu zasluhuje. Uz mreži, financiranjem iz državnog proračuna, "tetu" Jasminu i Lunu i "stričeka" Dina imao terapijom senzoričke obuhvaćeno 36 djece s je ogromne pomake. U Sobi čuda uvijek se teškoćama u razvoju, dok istu uslugu, izvan išlo s osmijehom na licu." – prisjeća se sa mreže, koristi još 25 djece. Gotovo isti broj je onih i na nepopularnoj „listi čekanja“ na terapiju što naravno ovisi o što ranijoj izgradnji nove Sobe čuda u Sisku. Sporazum o suradnji na provedbi projekta izgradnje novog rehabilitacijskog centra Soba čuda u Sisku, na bazenu ŠRC-a Sisak, koji se nalazi u neposrednoj blizini nove lokacije, još 27. ožujka 2021. potpisale su gradonačelnica Siska Kristina Ikić Baniček i predsjednica Udruge osoba s invaliditetom Sisačkomoslavačke županije Dijana Smajo. Tijekom protekle dvije godine intenzivno se radi na izradi projekta te ishodu svih potrebnih dozvola za početak gradnje. Zato vjerujemo da ova priča o Sobi čuda ima samo svoj privremeni kraj, a nastavak će uslijediti u zadnjoj, završnoj, 20 priči za 20 godina Udruge. Istinski vjerujemo u to jer još uvijek, bez obzira na sve što nam se dogodilo, vjerujemo u čuda!

SOBA ČUDA DANAS I SUTRA

Nakon potresa i suočavanja s činjenicom da nam je radni i terapijski prostor u Sisku nepovratno izgubljen, a u cilju spašavanja opreme, radnih mjesta i nastavak terapija u što kraćem vremenu uspjeli smo urediti prostor u Maloj kući u Petrinji gdje se i danas još uvijek provodi terapija senzorne integracije. U tome nam je protekle dvije godine pomogao UNICEF Hrvatska, ali i Grad Sisak koji je nastavio pružati financijsku podršku jer djeca iz Siska, kao s početka priče, danas ponovo putuju u Petrinju na potrebne im terapijske usluge. Udruga je prošle godine potpisala s nadležnim Ministarstvom i Ugovor o pružanju socijalnih usluga u mreži gdje je terapija senzorne integracije priznata kao usluga individualne psihosocijalne podrške za djecu s razvojnim teško-

